

Ганнівка

Ганнівка — село у складі Річецької сільської ради Корецького району Рівненської області; населення — 321 особа; перша згадка — 1629 рік. В селі діє фельдшерсько-акушерський пункт. Площа -1,116 км². Густота населення 287,63 осіб/км. ²Географічні координати - 50°39'17" пн. ш., 27°03'18" сх. д., 50.65472° пн. ш., 27.05500° сх. д.. Відстань до обласного центру 63 км. Відстань до районного центру 8 км. Відноситься до Річецької С/Р. Територія (тис.кв.м) -1116.

Про село існують легенди. Дорога на Рівне проходила через село. Якось цією дорогою їхали чумаки в Крим по сіль. З чумаками їхала дружинна Ганна, чумакам дуже сподобалась місцевість і вирішили вони відпочити. Ганна запропонувала залишитись жити. Навкруги були лис, що належали панам Зеленським, що проживали в с. Головніці. Попросивши дозвіл вони оселились назавжди. Ганна була дуже багатою, але згодом вона тяжко захворіла. Її треба було терміново відправляти на лікування, інакше б вона померла. Ганна була змушена покинути поселення, але своїх скарбів вона з собою взяти не могла, адже саме тоді на цій території орудувала банда розбійників. Саме тому свої скарби Ганна наказала замурувати в кам'яну криницю на своєму подвір'ї. Ще й досі жителі села вірять, що цей скарб існує, але знайти його ніхто не може. Ніхто навіть не знає, де той колодязь, адже після свого від'їзду Ганна наказала його засипати. Ось така легенда про «золоту криницю» ходить околицями села. А на честь першої поселенки було назване село Ганнівка.

Полякова криниця.

Є у селі Ганнівка криниця, яка носить назву Полякова. Коли її було викопано, достеменно не знає ніхто, бо навіть сільські старожили говорять, що вона була в селі завжди. Криниця вимурувана з каменю, таких у селі більше нема. Вода у ній дуже смачна, все село про це знає. Але з нею пов'язана страшна історія... Було це в роки Другої світової війни. Прийшли в село вороги, забрали поляків і повели на страту. Одного чоловіка залишили і повісили на крислатій вишні, що знаходилась біля самої криниці. В тяжких муках помирав чоловік, адже був підвішений догори ногами. Ніхто з односельців не міг йому допомогти, бо кожен боявся за своє власне життя. Всі жаліли поляка, бо він був доброю людиною і нікому зла не чинив. Якось вночі селянам вдалося зняти бідолаху і поховати його. Вишню зрізали, а криницю, про яку пішла недобра слава, засипали. Лише в шістдесятих роках її почистили і стали пити воду. А назва в неї так і залишилась – Полякова криниця.

Своєї землі Ганнівці не мали, орендували в пана, за що і відробляли в пана три дні на тиждень, так було до 1861 року. Після реформи кожен двір одержав по 12 десятин землі, а хто не робив то по 2 десятини землі. В с. Ганнівка була церковно-приходська школа, де навчались два роки: перший рік вчили азбуку, а другий рік - читати і писати.

В 1948 році в Копитові продовжує проводитися колективізація. В 1949 році одноосібників уже не було та хазяї не хотіли переорювати межі. Невдовзі копитівський колгосп «Червоний Жовтень» об'єднали з ганнівським колгоспом «П'ята п'ятирічка». Будувалися ферми. Молотили спочатку молотарками. Косили вручну. Жінки збирали та в'язали у снопи. Оплата праці була така: за трудовень – 200-400 г зерна. Зміни прийшли в сільське господарство, колгосп «Зоря комунізму»³⁰. 01. 1992 р переводять на пайгосп «Нива», а 27. 01. 2000 - ПСП «Маяк» директор Гуменюк Василь В 2012 р. ПСП «Маяк» очолює Гуменюк А. Г. В 2000 на території села створили агроформування «Ганнівське». директором був Данилюк Володимир Леонідович. В агроформування увійшло 40 пайовиків, мали 70 га. Землі. Вирощували картоплю, буряки та злакові рослини. В 2009 році агроформування «Ганнівське» припинило діяльність.

На даний час земля перебуває в господарстві «Агро - 21».

В селі не було церкви, але на кладовищі є капличка де проводилась служба. до 1991 року були прихожаннами церкви с. Головниця , а в 1991 р. селі Копитів є Івано-Богословська церква: Священик -- Власюк Ігор Григорович, 07.05.1980 р.н. Сан – протоієрей. Прихожанами є і жителі с. Ганнівка. В селі діє фельдшерсько-акушерський пункт. Магазин «Іванна».

В центри села збудована часовня присвячена на честь 1020 річчя Хрещення Київської Русі.

Часовня будувалась за кошти громади.

Взято з:

<http://koptivbibl.ucoz.ru>

[http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%82%D1%96%D0%B2_\(%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%86%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD\)](http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%82%D1%96%D0%B2_(%D0%9A%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%86%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD))

Підготувала Бобровська Т.М. – бібліотекар ПШБ с. Копитів